

Órgan de la Federació Local de Sindicats i portaveu de la Comarca Alt Camp C. N. T.

Any III

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Paquets des de 5 exemplars, a 17 cts. exemplar
Número solt, 20 cts. - Trimestre, 250 pessetes

Valls, Dijous 13 de Gener de 1938

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
Carrer de B. Durruti, 44

Número 67

EDITORIAL

Insistent sobre la unitat

Quan tothom cerca en llurs actuacions una força en la qual apoiar-se, encara que sigui renunciant a la pròpia estimació, puix que, és donen compte que sense una sòlida unitat, els intensos moviments d'opinió no aconseguirien imposar-se; nosaltres, els antifeixistes espanyols, que hem obtingut com ningú una comunitat d'idees efectives, no hem de deixar el nostre destí a mercè del corc disgregador.

Urgeix per tots conceptes que ens disposem d'una vegada a sentar les bases d'aquesta unitat, desitjada per tot el poble espanyol, el qual viu en greu perill llur independència.

Uns i altres hem de depositar les nostres rígides actituds d'homes de partit o d'organització sindical, i com així ho entenen els homes que han frenat tot quan tenien a una causa que consideren justa. Esperem dels més sectors antifeixistes que posin mà a l'obra, i deixin de defensar solement en la lletra la unitat per tots invocada i s'aprestin a portar-la a la pràctica, no solament des dels llocs de comandament, si no en els camps, en els tallers, en la fàbrica que són els llocs on els treballadors parlen un llenguatge més comprensible.

Des d'allí és necessari crear un clima polític propici a les convívies, que eviti els més petits motius d'hostilitat i rezel per tal de tirar en avant l'obra en comú de la defensa del país i de la seva reconstrucció econòmica; camí d'un florezement que ens té de beneficiar a tots en general.

S'ha d'exigir col·lectivament que tots aconsegueixin amb llur deure, començant pels que ocupin càrrecs de direcció o administració en la cosa pública. La bona voluntat no falta. L'ambient és propici a l'apropament cordial, i l'estat passional ha perdut aquella agressivitat de passats temps, la qual serà molt convenient no remoure.

El camí queda lliure d'obstacles per arribar a una concòrdia intel·ligent de tots els que aspiren a salvar-se amb el triomf antifeixista. Procurem, doncs, com més aviat millor, establir les proposicions mínimes amunt les quals és possible entaular l'acció comú tantes vegades proclamada.

Conjurats per una mateixa fe, tapem-nos per un moment les oïdes i el soroll solapat amb que hom pretengui fer-nos perdre la serenitat. Agafant com a símbol la sang generosa dels nostres heroics combatents servint-nos de certificant la lleial col·laboració en tot moment prestada per nosaltres, entenem que és principalment amb la comprensió existent en els centres de producció, nascuda per l'espontània iniciativa dels treballadors, com podrà establir-se un sistema equilibrat de forces amb harmonia indispensable per a guanyar la guerra i assolir el triomf evolucionari.

Es així com desitgem i compenem la unitat i la franca i lleial col·laboració entre tots els antifeixistes espanyols.

RAZONARIO ANTIFASCISTA

Es indudable que el ideal máximo de la vida, no solamente de la humana sino de la cósmica en general, es la libertad.

Pero precisamente por eso, por ser cósmica y tal vez excesivamente natural, es por lo que se hace indispensable revisar el significado, el espíritu vivo tanto de la palabra libertad como de la libertad misma.

Recordemos, para no ir más lejos ni en el tiempo ni en el espacio, como llenaron constantemente tanto las columnas de los periódicos como el espacio, de invocaciones escritas y orales a la libertad nuestros fascistas, los que se encuentran al otro lado de las trincheras, durante los primeros dos años de República en España.

¿Qué concepto pueden tener ellos de la libertad? ¿Qué será la libertad para Franco? ¿Qué sería para Gil Robles? ¿Qué hubiese sido para Calvo Sotelo?

Establezcamos indeclinables diferencias. Tanto, al menos, como la depuración de los organismos antifascistas, en cuanto conjunto de personas, urge la depuración de sus palabras, de sus conceptos, de sus propios postulados.

¿Libertad para privar de la libertad a los demás? ¿Para privarles de su dignidad? ¿Para desposeerlos del derecho a la vida que es mucho peor que desposeerlos de la vida misma?

Sea. Pero también libertad para privar de la libertad, del derecho a la vida y de la vida a los que no pueden vivir sin privar de la libertad, de la dignidad y de la existencia a los demás.

¿Veis la lógica consecuencia de un triste concepto de libertad?

He aquí la guerra, la guerra terrible, inexorable, de exterminio a que nos hemos visto conducidos.

Libertad para todo hombre, para toda idea, para toda organización política y social, moral y religiosa si queréis, para todo cuanto sea compatible con la libertad, con el derecho a la vida y la vida misma, con la dignidad de los demás.

Base indeclinable, esencialísima, consubstancial del antifascismo.

Grito de guerra inseparable de la profunda voz de paz que arranca del fondo del antifascismo. Guerra a la guerra si queremos la paz. Guerra al espíritu de la guerra; guerra a las esencias de la guerra; a las voluntades y determinantes de la guerra.

Guerra a la guerra, antifascistas. Guerra por la paz.

Les eleccions als Sindicats Agrícoles

Nova crida als companys camperols de la Comarca

Novament, i davant la imminència de les eleccions per als Consells Directius de molts Sindicats Agrícoles, entre els quals, com és sabut, s'hi troben alguns de la nostra comarca, tornem a cridar l'atenció dels nostres companys camperols de les diverses localitats afectades, sobre la necessitat de no deixar bandejada per res del món una qüestió de tanta importància.

Ho exigeixen així, primerament la realitat mateixa del fet en si, la importància cada vegada més manifesta del problema a resoldre i, segonament, per si calgués, l'acord pres pel Plé de Camperols de Catalunya que fa molts pocs dies va reunir-se a Barcelona i que, més a més, no fa sinó ratificar-ne d'anteriors en el mateix sentit i continuar la línia traçada des del 19 de Juliol ençà per la Confederació Nacional del Treball.

A hores d'ara, deu haver estat confegit i posat a la disposició del públic, el cens sindical agrícola de les localitats on deuen verificar-se les eleccions.

Recordin els nostres companys que a l'esmentat cens deuen figurar-hi tots els caps de casa treballadors de la terra o que al menys la mitat de les hores que consagren al treball o dels seus ingressos ho siguin en qualitat d'agricultors, tant si tenen terra pròpia com no; tant si treballen com arrenda-

dors, mitgers o rapassaires com jornalers; tan si treballen individual o familiarment com en col·lectivitat.

Cas que al cens confegit hi hagin noms als quals no, correspongui o no n'hi figuri dels que hi tenen dret, poden sol·licitar-se de la Junta Municipal Agrària les supressions o addicions que es considerin pertinents.

Recordin també que no més poden ésser elegits i electors per a formar part de les Junes Directives dels Sindicats Agrícoles, els socis d'aquests que abans del dinou de Juliol del 1936 no havien estat desafectes al règim, ni actuat directa ni indirectament contra les organitzacions sindicals i polítiques antifeixistes.

I, finalment, que les candidatures cal que siguin presentades a la Junta Municipal Agrària amb quaranta vuit hores d'anticipació al dia de la elecció i avalades amb la signatura de deu socis del Sindicat.

Pel que fa referència als nostres companys, es necessari que consagrin a aquest afer totes les energies que precisin, tant des del Sindicat, com, sobre tot, des dels llocs que puguin estar ocupant dins les Junes Municipals Agràries.

Des del Sindicat confederal deuen presentar candidatura a to-

Segueix a la pàgina 2

D'interès per a les Col·lectivitats de Camperols

Acaben de comunicar-nos que hom espera per a dintre d'un espai molt breu de temps la trasmesa a les Col·lectivitats Agrícoles de Catalunya dels Estatuts aprovats ja per la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat.

No cal dir com ens esforcem a creure que serà cert el que ens anuncien i com ho desitgem pregonament.

El fet d'haver estat una mesura que fa temps havia d'haver estat executada, no minvarà la nostra joia en el moment en que puguem veure-la, com esperem, feta realitat.

Per aleshores, de totes maneres, volem guardar la nostra alegria i no volem fer més que contribuir a l'enfortiment de la fe i l'empenta dels nostres companys col·lectivistes de l'Agricultura, i amb ells i per ells només afegim: per la justícia, per la llibertat, per la victòria contra el feixisme, per la revolució, que sigui certa el més aviat possible la legalització sincera i autèntica de les col·lectivitats de camperols.

Les operacions del nostre exèrcit que han tingut com a resultat la gran victòria de Terol, reintegrant aquesta ciutat a la República, han estat, al nostre entendre, les més perfectes efectuades durant el transcurs de la nostra guerra: rapidesa, netedat i heroic menyspreu de les conseqüències amb disposició superativa de tots els obstacles.

Heus-ací les condicions essencialíssimes que cal que reuneixi la nostra actuació bèl·lica prenent per base indeclinable la realitat exacta de la nostra guerra, si volem guanyar-la com podem fer-ho i com estem segurs que sabrem fer-ho.

INFORMACIÓ

De Puigpelat

Una conferencia

El jueves último, organizada por el Sindicato y la Colectividad C. N. T., dió una conferencia en esta localidad el compañero Torres sobre el tema: «El nuevo orden social y político y la Agricultura».

Empezó el camarada Torres haciendo un llamamiento a la paz y a la unión verdadera entre los trabajadores del campo, tanto para garantía de su propio bienestar moral y económico como para guardarse del enemigo común que sigue esperando aún el momento de lanzarse contra el proletariado, contra los trabajadores, contra el pueblo.

Glosó la realidad dramática de los pequeños propietarios agrícolas, cuyo egoísmo y sentido ancestral de la propiedad es casi siempre comprensible por el empirismo, la ignorancia, la formación de su mentalidad y la sociedad misma.

Pero les llamó la atención a dichos pequeños propietarios agrícolas, considerando un atentado a sus propios intereses morales y económicos, el convertirse en agentes y testaferreros de los agazapados reaccionarios, sirviendo la voluntad de éstos al atacar a las colectividades, que son la más auténtica garantía de libertad y bienestar para el pueblo todo, de la justicia social, de la verdadera revolución.

Aceptamos y queremos que las Colectividades vean en los trabajadores de la tierra no colectivistas, hermanos en la lucha por la existencia y en el mismo afán de libertad, y estén dispuestas a compartir su propia vida con todos los realmente trabajadores; pero, ha de ser a base de que sobre todo y ante todo, igual que los colectivistas aceptamos el derecho del no colectivista a vivir según su voluntad, los no colectivistas reconozcan y acepten el derecho que tenemos los colectivistas a trabajar y a vivir en lo posible de conformidad con nuestro ideal.

No es contra las colectividades ni contra los colectivistas que deben lanzarse los pequeños propietarios y trabajadores todos del campo, no colectivistas, si no unirse a ellos para salvar la riqueza social y económica que ha de beneficiar a todos y acabar con el enemigo común, con el que, si podía salir con la suya, si bien acabaría con las colectividades, acabaría también con la libertad y el bienestar de todos los que, propietarios o no, tienen como único medio de vida, su trabajo.

Se refirió luego a la legislación que se ha ido decretando sobre Agricultura haciendo resaltar que si no es precisamente una obra perfecta desde el punto de vista social y humano, auténticamente revolucionario, ofrece, en cambio, si se procede a aplicarla noblemente, un campo estimable de desenvolvimiento del ideal y la práctica socialistas y libertarios.

Por último habló de los Sindicatos Agrícolas que fueron, en su origen, una creación y un arma hasta cierto punto y en sus posibilidades, revolucionaria, y con vistas a los parias del campesinado, si bien después fuesen desvirtuadas su naturaleza y su finalidad.

Establece el error en que se incurrió por muchos al creer que Sindicato y Colectividad Agrícola eran o podían ser una misma cosa y era inútil o incompatible su existencia simultánea.

El Sindicato y la Colectividad, tienen, sin embargo, naturaleza y finalidad distintas.

La Colectividad para los Colectivistas, campo máximo de realización social revolucionaria.

El Sindicato Agrícola, base mínima indispensable a la que es preciso someter a todo el mundo para garantía de la revolución y del propio bienestar económico de todos.

Pero, por lo tanto, revolucionario.

Que los no colectivistas no vengan a la Colectividad si así lo desean y hasta nos importa. Pero nosotros al Sindicato Agrícola, para que cumpla sus fines sociales y económicos, base común indeclinable sin la cual la vida colectivista no será posible más que muy mutilada o desnaturalizada.

D'El Masroig

S'ha produït en aquest poble un canvi polític que convé remarcar.

Els tres companys que representaven la C. N. T. a l'Ajuntament s'han vist obligats a separar-se del mateix, considerant incompatible la seva dignitat i la de l'organització que representaven, amb la continuació en l'exercici dels seus càrrecs consistorials després del acord pres per majoria de l'esmentada corporació, deixant fora del seu càrrec el ciutadà que fins ara venia regentant la Secretaria de l'Ajuntament i nomenant per a substituir-lo una persona que havia estat sempre de filiació francament dretista i reaccionària.

La consideració dels nostres companys ens sembla atinadíssima i no podem fer més que felicitar-los pel gest de dignitat que han realitzat defugint tot contacte amb un acord que no s'havia d'haver pres mai, però menys encara en aquests moments, pels que es diuen representants d'organitzacions i partits que s'anomenen antifeixistes i fins revolucionaris.

I com que no creiem que la sensibilitat política no s'ha extingit del tot, que el sentiment liberal i democràtic quan menys alienen encara, esperem de qui pot i deu, l'anul·lament de tant lamentable acord i la solució del conflicte polític i municipal amb aquell creat.

De La Figuera

No sembla sinó que als companys confederals i collectivistes d'aquesta localitat se'ls hagi condemnat al vituperi i al bandejament més intolerable.

No cal dir la lluita dura i perllongada que els elements sincerament liberals undia i els llibertaris més tard de La Figuera han hagut de sostenir a través dels anys contra els estaments, els individus i la mentalitat reaccionària del mateix poble i que fins ara venien predominant.

Però el que sembla més impossible és que la lluita entre reaccionarisme i progressisme social-polític no s'acabés almenys formalment el 19 de juliol, com no s'acabà ni sembla que pugui acabar-se mai en aquest poble.

Sobretot, des de primers de maig darrer i sense que hagués passat ací res d'anormal, les provocacions i atacs de totes menes de que hem estat objecte els companys collectivistes i cenetistes, i no cal dir les Joventuts Llibertàries, han estat una cadena de vexacions i d'injustícies, quan no de monstruositats i estupideses.

En quines raons es fomenta aquesta conducta dels nostres enemics? En la generositat demostrada sempre en tots els ordres per nosaltres, però sobretot des del 19 de juliol ençà? En la natural reacció de molts que es diuen ara esquerrans i antifeixistes? Procurarem anar-ho esbrinant, estudiant els fets que són en tot cas els més eloqüents.

Ve de la pàgina 1.

Figuerola del Camp

una dotzena de noies del poble i fan treballs molt escaients i meritòris, alguns dels quals ens han plagut força per l'enginy i el bon gust amb que els fabriquen.

Vies de Comunicació

Arracera com està, Figuerola del Camp compta amb poques vies de comunicació: la principal i gairebé única que val la pena d'esmentar és la carretera que va del poble fins a Pla de Cabra, i enllaça amb la de Tarragona a Igualada, amb una llargada poc més o menys de dos quilòmetres.

Un autòmnibus serveix per a traslladar-se des de Figuerola a Pla de Cabra, en combinació amb la Sarraïenca, els vehicles de la qual poden agafar-se en aquest darrer poble i fan el trajecte de Sarraïa a Tarragona.

L'ajut als Fronts

També Figuerola del Camp ha manifestat repetidament la seva voluntat antifeixista i el seu esperit de solidaritat amb els lluitadors dels Fronts, mitjançant aportacions de totes menes, sobretot sota la direcció i iniciativa de l'Ajuntament.

La Colectivitat Agrícola

El moviment collectivista que després del 19 de juliol es va anar extenent arreu de l'Espanya lleial, va posar rels a Figuerola del Camp. La Colectivitat Agrícola local és, numèricament, una de les més reduïdes que hem trobat, però està molt ben orientada i administrada.

La constitueixen 5 famílies amb un total de 23 familiars, amb 6 homes i 5 dones útils per al treball.

Són un exemple de compenetració i voluntat de treball, vivint un ambient de vera família collectivista.

Treballen una cinquantena de jornals de terra, gairebé tota de secà, com ho és gairebé tota la del respectiu terme municipal, i econòmicament és desenvolupen cada vegada més bé i amb més horitzons.

Es troben en ple muntatge d'una granja i crien ja gallines, ànecs, conills, coloms i tocinos.

Porten de manera molt acurada la comptabilitat i demostren en tot sentit amor a l'ordre i a l'obra ben feta.

La C. N. T. als llocs de responsabilitat

El Sindicat de la C. N. T. de la localitat està representat deguda-

tes les localitats que ho creguin procedent i les propostes d'addició o supressió de noms del cens sindical agrícola, laborant per a que les eleccions es duguin amb el màxim possible de garanties per a la Llei i la justícia.

Com a components de les Juntes Municipals Agràries, defensar la posició i els punts de vista confederals, i les propostes o impugnacions que els nostres companys puguin sotmetre a la consideració de les esmentades Juntes.

En una paraula, és necessari que formem un cos compacte i que marxem a l'uníson, tant per salvar el màxim possible de satisfacció als nostres drets legítims, com per a guanyar per a la revolució un baluart de tanta força com els Sindicats Agrícoles.

Actividades reivindicativas de la feminidad

Compañeras:

Es indispensable que nos dispongamos a laborar en pro de nuestras reivindicaciones verdaderas.

Atravesamos por unos momentos de verdadera agitación social, en los que todos procuran adaptarse al nuevo orden; si no resuelto todavía en forma plena, al menos en ciernes, esforzándose por encuadrarse y tener su sitio en la sociedad que se está forjando.

¿Podemos decir lo mismo nosotras, las mujeres, las que por encima de todo y esencialmente somos mujeres y nos sentimos tales?

Mucho me lleva preocupando, compañeras, esta cuestión y creo que debe preocuparnos en gran manera a todas las mujeres.

¿Seguiremos siendo lo que fuimos siempre, feudatarias tanto moral y socialmente como material y políticamente de los hombres?

Parece tomar cuerpo entre nosotras el convencimiento de lo que se viene propalando de que la revolución social en sí misma dejará resueltos todos los problemas de la naturaleza del que planteo.

Bien quisiera yo que así fuese; pero me temo que nos equivocamos.

Una revolución, como la historia toda, como la vida misma, son

lo que se hace de ellas, puesto que por sí mismas podemos decir que no existen.

Conviene desterrar de nuestra mentalidad ese pobre criterio de creer demasiado en entelequias, en vaciedades, en frases torpes.

Una revolución resuelve tan sólo lo que los hombres y mujeres que la viven saben resolver.

Una revolución es obra de los hombres y no produce más que lo que se le hace producir.

¿Estamos seguras de que la mentalidad de los revolucionarios, de los dirigentes y actores auténticos de la revolución, se manifiesta propicia a nuestra verdadera emancipación?

¿Estamos seguras de no ser víctimas de un falso concepto reivindicativo de la feminidad?

¿Estamos seguras, por lo menos, de lo que queremos, de lo que ambicionamos y anhelamos?

¿Tenemos de verdad un verdadero ideal femenino?

He aquí lo que tan sólo me proponía decir por hoy y sobre lo cual recomiendo a mis compañeras que mediten.

GRISETA

Renovació de carnets de la C. N. T. als Sindicats

A les oficines de la Federació Local de Sindicats Unics de Valls s'està treballant activament en l'esllestida dels nous carnets que han d'ésser lliurats als afiliats als nostres Sindicats en substitució dels antics per tots coneguts.

Els nous carnets tenen les cobertes a dos colors, el vermell i el negre constitutius del simbolisme de la bandera C. N. T. - F. A. I.

Amb tot, però, no podem deixar de veure en els vells carnets, dels quals en serem ara desposseïts, tot un record, tota una època de vera història confederal i revolucionària.

A ésser sincers, ens permetriem afirmar que mai no hauríem desitjat que fos canviada la forma externa dels nostres carnets, aquesta forma que damunt d'ofereir-nos la mateixa utilitat que la dels nous, era com un troç de carn ja nostra turmentada, perseguida i trocejada moltes vegades a través de perllongades clandestinitats, d'empresonaments i de condemnes, d'hores pregones d'idealisme, d'abrandament i de tràgic, sense faltar-hi les d'alegria i les més falagueres emocions.

COOPERATIVA OBRERA DE FUSTERIA I EBENISTERIA

TALLER DE FUSTERIA MECANICA I EBENISTERIA

Estudis de projectes i pressupostos de tota mena d'obres en general.

CONSTRUCCIO DE CARROSSERIES, TAÜTS I NEVERES

Despatx i Tallers:

General Comerma, 18 i 22 - Telèfon núm. 173

Venda al detall de mobles:

Bonaventura Durruti, 20 (abans Baldric)

VALLS

ment a l'Ajuntament, la presidència del qual havia tingut fins ara la poca.

També a la Junta Municipal Agrària té la nostra organització els representants que li corresponen.

Alxí mateix podem dir-ho del Sindicat Agrícola pel que respecta a la seva Junta Directiva.

Millores i perspectives

Més a més de les obres esmentades per a l'adaptació de l'immoble on es troben avui instal·lades les escoles, cal assenyalar les despeses extraordinàries que han estat emprades en les reformes de la «Font de la Vil·la» i, sobretot, per a l'arranjament definitiu de la Plaça de la Llibertat, convertida en tal des de l'any 1931 ençà, i construïda on hi havia abans un cementiri. Una paret molt alta que vorejava l'esmentada plaça havia caigut; però ara, després de moltes despeses de diners i treball, ha quedat una plaça esplèndida per gran i formosa.

Com ja hem dit, la terra del terme municipal de Figuerola del Camp, és gairebé tota de secà.

Però existeixen moltes possibilitats de convertir-ne una bona part en regadiu, per la gran quantitat d'aigües que es podrien aprofitar.

Es aquest, per altra banda, un gran anhel de la població, si bé no s'ha produït aquell atansament col·lectiu i aquell abrandament indispensables per a la duta a la pràctica d'una realitat curulla de ptomeses tan falagueres.

Però és indubtable que més tard o més d'hora es produiran i la co-bejança del veïnat de Figuerola es veurà satisfeta completament, pel que és indubtable que no regatejaran els esforços de tota mena que calgui esmerçar-hi.

Finalment

Després d'estrenyar efusivament la mà dels bons companys de Figuerola del Camp que ens han proporcionat les dades per aquest reportatge i l'amabilitat dels quals remerciem de tot cor, tornem novament a caminar damunt la neu i a rebre a la cara fuetades del vent gelat i tallant.

Associació de Pares dels Alumnes de l'Escola Nova Unificada

Amb motiu de l'Assemblea extraordinària d'aquesta entitat i que tingué lloc el 25 de desembre darrer, fou renovada la seva Junta Directiva, la qual va quedar constituïda en la següent forma:

President: Joan Roca.
Vis-president: Pere Domingo.
Secretari: Fermi Grimau.
Vis-secretari: Andreu Solé.
Tresorer: Emili del Campó.
Comptador: Francesc Anguela.
Vocals: Jaume Gonfaus.
Alfons Trenchs.
Jaume Oliva.

No cal dir que felicitem sincerament als ciutadans components de la nova Junta Directiva de l'Associació de Pares dels Alumnes de l'Escola Nova Unificada, per la confiança en ells depositada pels seus consocios i els desitgem molt d'èxit, del qual, per altra banda, estem segurs, en l'exercici de la comesa que els ha estat encomanada i que tanta transcendència pot arribar a assolir des del punt de vista de l'alliberament de la infantesa i, com a conseqüència, de la novella generació, de la resolució

VIDA MUNICIPAL

Extracte dels acords presos per la Comissió de Govern del nostre Ajuntament, en la seva sessió del dia 29 de Desembre darrer.

—Es autoritzat el veí Agustí Folló i Gili per abastir d'aigua potable l'edifici de la seva propietat, carrer E. Figueres, n.º 10.

—L'Alcaldia manifesta haver otorgat l'autorització al veí Joan Bonifàs i Olivari per a exercir el càrrec de vigilant a uns quants carrers, un nombre crescutíssim de veïns dels quals ho havia sol·licitat.

—Resta assabentada d'un comunicat de «Transports Col·lectius» participant haver estat augmentat el salari a cobrar pels obrers de l'esmentada empresa, fins a 102 ptes. setmanals.

—Es llegida una comunicació del Consell d'Agricultura de la Generalitat, assenyalant a l'Ajun-

pregona i autèntica del veritable problema social i, no cal dir-ho, de la Cultura, sobretot, en general.

tament el camí per a solucionar el conflicte temps ha plantejat als regadius de les partides «La Serra» i «Els Fontanals», d'aquest terme municipal.

—Es llegida una comunicació del veí Josep Giró Armill, raonant en l'augment dels salaris i el cost de la vida, la impossibilitat de seguir acomplint el contracte de serveis públics dels quals és concessionari, per haver canviat les condicions concurrents el dia que fou establert.

—Posada novament a discussió la instància de la Federació Local de Sindicats (C. N. T.), sol·licitant que l'Ajuntament autoritzi aquesta organització per a ocupar l'entresol de l'immoble número 4 de la Plaça de la República, a fi d'instal·lar-hi les oficines de «Solidaritat Internacional Antifeixista», s'acorda aplaçar-la novament.

—Es desestimada la reclamació del «Comitè Econòmic de Cinemes de Valls» respecte el lloguer assignat als locals dels Cinemes Valls i Apolo.

—Es així mateix desestimada la comunicació de la «Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis», sol·licitant un tracte de favor en l'administració d'immobles de la seva propietat.

—Es concedeix a la Delegació

del Govern d'Euzkadi a la província de Tarragona l'immoble on es troba instal·lat el Refugi n.º 2, a fi d'organitzar, costejant-la i sota la responsabilitat d'aquell Govern, l'assistència als Refugiats procedents del Nord d'Espanya.

—Es nomenat funcionari interí a les ordres de Secretaria, el veí Francesc Fàbregas i Batalla, amb el sou corresponent als funcionaris auxiliars d'aquella primera dependència municipal.

—S'acorda gratificar amb 400 ptes. mensuals el Conseller David Canela i Segarra, puix que l'estar al front de l'Administració de la Propietat Urbana l'ocupa tot el dia. Ensenms és nomenada, accidentalment, funcionària auxiliar de la mateixa dependència, Hortènsia Torres Cuadrado, amb el salari de cinquanta pessetes setmanals. (Ambdues nòmnes seran a càrrec del tant per cent que en dret correspon a l'Ajuntament per l'Administració de la Propietat Urbana).

—S'acorda instal·lar un llum davant la porta, sota el temple de devanter, del Grup Escolar «Rafael Campalans».

—Són aprovades algunes factures.

Imp. E. Castells. - Telf. 186. - VALLS

C. N. T. A. I. T.
Sindicat de la Indústria Fabril, Tèxtil, Vestir i Annexes
VALLS
SECCIO DE SASTRERIA
Es complau aquesta Secció en assabentar a totes les companyes mancades de treball, la constitució d'un taller Col·lectiu C. N. T. (Lina Odena, núm. 32).
LA JUNTA.

C. N. T. Sindicat Construcció A. I. T.
SECCIO DE PINTORS
COL·LECTIVITZADA
Pintura - Decoració - Rètols - Treballs Artístics
Carrer Anselm Clavé, número 32
(Davant plaça del Quarter)

A TOTS ELS AGRICULTORS

LA COL·LECTIVITAT AGRICOLA DE VALLS,
fa aïnent a totes les Col·lectivitats de la comarca i el públic en general, que pot servir tota classe de plantè dels acreditats horts de
PANTANO I CARME

Per encàrrecs a les oficines de la mateixa,
carrer F. Macià, 14, 1.º pis, telèfon, 55, Valls
La Comissió

Transports Col·lectius

C. N. T. A. I. T.

S'assabenta al públic en general que s'atmeten encàrrecs diàriament per

Reus Tarragona
Lleida Barcelona

TRANSPORTS GENERALS

Per encàrrecs dirigiu-vos al Garatge General del Transport. Telèfon 201 **VALLS**

TRANSPORTS COL·LECTIVITZATS

C. N. T. TRACCIO SANG A. I. T.
VALLS

Facturacions de tota classe, viatges locals i per carretera.

Despatx: { Passeig Pi i Margall. Telèfon 4
Estació Ferrocarril. Telèfon 5

Els diumenges restarà obert el despatx de 12 a 1 del migdia

RADIO TECNIA

Reparació garantida de tota mena d'aparells de RADIO amplificadors etc.

Preus limitats i ràpida entrega

CASA SALTÓ

BALDRIC, 38

VALLS

Intercomis i compra-vendes

Una de les seccions d'ACCIO SINDICAL que més èxit ve tenint entre els nostres companys treballadors del camp, especialment entre els col·lectivistes, és aquesta, tota vegada que ha vingut a respondre a una de les més vives necessitats sentides.

Les consultes que se'ns adrecen són moltíssimes i nosaltres procurem atendre-les en la mesura de les nostres forces; amb la sola aspiració d'acomplir un deure i d'ésser útils a la resolució d'un dels problemes més punyents de l'hora present.

Oferiments:

Guixes, erp i potser patates, a canvi de garrofes, moresc i arròs.

Oli, ametlles, vi i sabó a canvi d'arròs, garrofes, guixes, moresc i patates.

Moresc i oli a canvi de patates, garrofes i arròs.

Camperols antifeixistes i revolucionaris de les localitats on diumenge vinent han d'efectuar-se les eleccions per al nomenament de Consell Directiu del Sindicat Agrícola.

Consagreu-vos a la qüestió amb tots els sentits!

Cens legal! Candidatures!

Assegurem la representació de la C. N. T. dins els organismes directius dels Sindicats Agrícoles.

Subscripció pro-robes d'abric per als combatents de la llibertat, obrer-ta per "Solidaridad Obrera"

	Pts. Cts.		Pts. Cts.
Suma anterior	3973 15	Francesc Fàbregas	1'00
Sindicat Sidero Metal·lúrgic		Josep Ollé	1'00
Amadeu Esteve	10'00	Josep Tomàs	2'00
Rafel Casellas	2'00	Salvador Pairet	5'00
Pere Casellas	1'25	Joan Turrellas	1'00
Joan Bofarull	1'00	Josep Nolla	2'00
Joan Illa	1'00	Josep Magriña	2'00
Joan Casellas	3'00	Eloi Vidal	2'00
Ferní Giró	2'00		
Josep Plana	2'00	Suma	4011 40

AMBIENT

Infants d'avui homes de demà: Compensaran...?

El dia 9 llegim a la premsa els darrers esforços dels xinesos en la defensa de Xangai contra la invasió japonesa. Barris enters i enormement poblats, en flames. Escenes d'espant i boigèria, entre la població civil, aixecant-se i caient entre les runes cremants, fugitiva de la massacre, atropellant-se, vers el clos de les «concessions» internacionals. L'esclat de les bombes que llencen els poderosos trimotors nipons completen un espectacle d'horror, la intensitat del qual no es gens fàcil de descriure-la amb paraules. Més de 700 mil xinesos de la població civil, perduda la llar i els béns, a mercé de la fúria anihiladora de l'enemic.

Les tropes de llur país, més nombroses tal volta, però enormement inferiors en organització i armaments de tota mena, es batien, si bé reculant, defensant el terreny pam a pam.

Evocant el que allò ha hagut d'ésser, pensem en l'altre drama: el que vivim a Espanya. I pensem...

Com serà, què dirà, quina mentalitat tindrà i quin concepte de la vida, la jove generació de Xina, supervivent de la catàstrofe i que ha hagut de veure amb ulls d'horror, com ningú, ningú!, en el món civilitzat no s'ha conmogut, fins a dir a l'invasor, destructor per rapacitat: Prou! Ja n'hi ha prou! Es massa horrible, i el món us condemna!...

Com serà aquesta jove generació que haurà vist, i «sentit» tot això? Com serà, també, la de l'Espanya de demà, sortida de la nostra guerra inqualificable? Quina empremta haurà deixat en l'esperit dels infants tanta matança, tanta destrucció implacable?

**Vie victis!
Ai del vençut!**

Hitler, Mussolini i altres despotes que tenen als nostres dies el

destí de mitja dotzena de països a les seves mans, no fan més que dreçar, vindictius, ferotjes, els pobles uns contra els altres, perpetuant l'odi i la guerra. «L'Europa de demà serà feixista!» diu el segon.

I, evidentment, els Eden, els Delbos, ni a Londres ni a París ni a Brussel·les, no hi poden fer res.

No tenen ni prou personalitat ni prou sensibilitat. Representen millor la imatge dels sentiments humans atrofiats.

Una taronja i un milicià a les Rambles de Barcelona

Rigurosament autèntic. D'això fa quinze dies.

Arriba amb permís del front: de Boltaña. No n'hi havien concedit cap des de feia 8 mesos. Es d'un poblet —el nom del qual no puc recordar ara— de la comarca taragonina, prop de La Selva del Camp. Sortí —un dels de les «tribus»— cap a Aragó, el dia 2 d'Agost del 1936. Els seus pares i la seva germana se'n donaren compte quan feia ja unes hores que ell, junt amb dos xicotets més, d'Alcover, eren fora del poble. I no és pas que no fés falta a casa, a les terres! Més tard hagué de militaritzar-se; hi accedí amb gust. Es de la lleva del 34.

Ens trobem a la Rambla; estreta de mà efusiva; un «doble» de cervesa al primer taulell.

Ens enfuranyem, tot parlant, en un d'aquests establiments, pròxim a Canaletes, que la vulgaritat dominant ha denominat des de sempre «charcuterie». Hi ha, de porta endins, una dona que ven diversos fruits molt ben posats en caixes plenes d'ensenalls. El xicot s'adona d'unes magnífiques taronges. Son de les primeres! N'agafa una; en pregunta el preu, i n'hi demanen 50 cèntims, que ell paga... però un xic sorpreses. Cinquanta cèntims d'una taronja!

La dona que la hi ven, amb ca-

L'ALT CAMP - CIUTAT - ELS NOSTRES POBLES

Figuerola del Camp

Neu i fred

Avencem vers Figuerola caminant damunt la neu que blanqueja la carretera i els camps que la voregen serres amunt, i amb un aire tallant i gelat que ens amomorta la carn. Pensem, però, en els nostres companys que al Front d'Aragó, lluitant també damunt la neu i amb fret intensíssim, ens acaban de fer el present de la gran victòria de Terol amb que han volgut que celebréssim la clàssica festa de Cap d'Any. I considerem que, precisament per ésser la comesa que anem a complir per la nostra part, tant com més modesta molt més senzilla, bé val la pena que procurem ésser més valents que la neu i el fret, i seguir endavant.

La població

Figuerola del Camp està situada al peu d'unes serres rocoses i despulades i s'arraciera de cara al migdia, com atalaiant la plana de l'Alt Camp que va desenvolupant-se terres enllà.

Amb un terme municipal de 2.400 Ha. viuen al poble unes 575 persones que constitueixen el seu veïnat habitual.

Els carrers són esgraonats i generalment estrets, si bé comença d'observar-se en algun indret i en una que altra construcció l'afany d'urbanització i modernitat.

La producció

Figuerola del Camp és relativament, si no rica, si benestant.

Els seus habitants treballen la terra amb entusiasme i han dut la força alliberadora de les aixades i les reus sempre més avant, en guerra constant contra la munta-

ra de ben mantinguda, amb posat d'aquesta mena de gent que a França en deien «apropiadors de la guerra», cospa la seva estranyesa i s'el mira, volent dir: «Es que si per cas no la vols, deixa-la».

Aquest milicià ha vist l'expressió de «gran vencedora» orgullosa que li ha fet aquella dona vestida de venedora de mercat; però massa ben planxada, tal volta, per a ésser-ho de veres.

De la porta de l'establiment estant veiem la Rambla amb la seva multitud; els uns amunt i els altres avall. L'amic hi adreça un esguard profund... I amb la taronja a la mà em digué, com parlant amb si mateix: «Quants venedors de taronjes com aquesta dona hi deu haver, a la retraguada de la guerra.»

M. PRAT

nya i la terra erma.

Les produccions més importants són les d'avellanès, vi i sembradura. En temps normal, cullen blat per al proveïment també normal de la població durant 9 mesos.

També cullen verdura suficient per a les necessitats del poble, i hi ha molta afeció a la cria de conills, gallines, cabres i demés animals petits destinats a la carn, de pell i ploma.

Una font d'aigua molt bona

Hi ha a Figuerola una font d'aigua que per les seves qualitats és comparada a la de l'Esplugu de Francolí, i per qual motiu en temps normal és molt visitada durant l'estiu per molta de gent que cerca la salut o simplement un més bell estar.

Més aviat retardatària tan social com políticament

Figuerola del Camp és població més aviat d'història favorable a la reacció que no pas a les idees de llibertat i de progrés. En molts aspectes i detalls, s'hi pot veure l'empremta clerical i reaccionària, l'afany dels privilegiats enemics del poble, que havien viscut sempre en contuberni maridatge, per tal d'evitar tota superació moral i material dels treballadors, de les classes desposseïdes de la localitat.

El moviment polític i social actualment

Malgrat això, i encara que molt poc a poc, els habitants de Figuerola del Camp van adaptant-se a les noves corrents de la vida social i política.

Compta avui amb sindicats de la C. N. T. i de la U. G. T., i amb filials de la Unió de Rabassaires i Partit Socialista Unificat de Catalunya.

De totes aquestes organitzacions locals, la més antiga i afermada és el Sindicat de la C. N. T., constituït el mes de maig de 1931 i que compta amb 32 afiliats.

El Sindicat de la U. G. T. fou constituït el mes d'Agost de 1936 i el componen uns 30 membres.

El mes de febrer del mateix havia estat constituïda la filial de la Unió de Rabassaires, la qual compta avui amb uns 38 components.

I ara fa poc fou organitzat el Partit Socialista Unificat de Catalunya, secció local, integrada pels mateixos que componen el Sindicat de la U. G. T.

El Sindicat Agrícola

El Sindicat Agrícola de Figuerola del Camp fou fundat l'any 1919 i ha anat desenvolupant-se regularment des d'aleshores, havent contribuït en gran manera a l'alliberament de la població vers el benestar social i econòmic.

La Cultura

Té Figuerola del Camp escoles d'Ensenyament primari, regentades per tres mestres i una mestressa.

Dels quatre professors, tres depenen de l'Estat i un de la Generalitat.

Les escoles estan instal·lades al que fou estatge del Sindicat dels rics, convertit ara fa poc per l'Ajuntament en un local magnífic, apropiadíssim per a la finalitat a que se'l destina, amb molt d'aire, molta llum i horitzons a desdir.

En canvi, pel que fa referència als mestres, el veïnat n'està descontent, per que no veu en ells l'entusiasme ni l'amor al treball que convindria, i, com a conseqüència, l'eficàcia indispensable en l'obra d'educació i ensenyament de la infantesa.

Això és un doble mal, per la raó que la conducta dels encarregats de tenir cura de la infantesa, els quals demostren no tenir consciència de la seva missió ni de la seva responsabilitat principalment en aquests moments, es torna exemplar en sentit negatiu, per quant els pares, davant l'espectacle de veure que és endevades que els fills vagin a l'escola, van perdent el seu interès i el seu entusiasme, i cada dia es veuen més nens i nenes fen campana, o bé dreçats ja a treballar i de cara a la clàssica ignorància.

I és més dolorós encara, per quant hi ha al poble un 20 per cent d'analfabets entre l'actual generació centrera i hom esperava que d'ara endavant ja no podria ésser mai més possible que la gent es quedés sense saber llegir ni escriure.

Hi ha al poble una sola biblioteca, la de l'Escola. Però n'hi ha ben bé prou, donada la poca afeció a llegir que generalment s'observa, sobretot en la joventut.

Amb, tot, però, es llegeix premsa regularment, éssent els periòdics preferits «Solidaridad Obrera», «La Vanguardia», i «Treball».

Fàbrica d'objectes de sarga

Hi ha a Figuerola del Camp una fàbrica de cistells i altres objectes de sarga, en la qual hi treballen

Segueix a la pàgina 2